รหัสโครงการ

: MRG5080162

ชื่อโครงการ

: คุณสมบัติทางกายภาพของแผ่นฟิล์มพอลิเมอร์กับการพัฒนายาเม็ดลอยตัวหรือยาเม็ด

ควบคุมเวลาการปลดปล่อยตัวยาแบบพัลสะไทล์

ชื่อนักวิจัย

: รศ.ดร.ศรีสกุล สังข์ทองจีน คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

รศ.ดร.สาธิต[์] พุทธิพิพัฒน์ขจร² คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

E-mail Address

: 1sungts2000@yahoo.com, 2pyspt@mahidol.ac.th

ระยะเวลาโครงการ

: 2 ปี (2 กรกฎาคม 2550 ถึง 1 กรกฎาคม 2552)

ยาเม็ดลอยตัวและยาเม็ดควบคุมเวลาการปลดปล่อยตัวยาแบบพัลสะไทล์ถูกพัฒนาขึ้นในการศึกษานี้ มี การทดสอบคุณสมบัติเชิงกลของแผ่นฟิล์มพอลิเมอร์ acrylic (Eudragit[®] RL 30D, RS 30D, NE 30D) และ ethylcellulose โดยใช้ puncture test เพื่อหาฟิล์มพอลิเมอร์ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละระบบ ชั้นเคลือบพอลิเมอร์ที่มี ความยืดหยุ่นสูงและยอมให้น้ำผ่านได้ดี (Eudragit® RL 30D) ถูกเลือกเป็นเมมเบรนกักเก็บแก๊สของยาเม็ดลอยตัว เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาฟองฟู่และกระบวนการลอยตัวได้รวดเร็ว ethylcellulose ถูกเลือกใช้เป็นชั้นเคลือบแตกได้ สำหรับยาเม็ดควบคุมเวลาการปลดปล่อยตัวยาแบบพัลสะไทล์เนื่องจากมีคุณสมบัติเชิงกลอ่อนและมีความยืดหยุ่น คุณสมบัตินี้ช่วยให้ยาเม็ดพัลสะไทล์สามารถแตกได้สมบูรณ์หลัง lag time ที่กำหนด ยาเม็ดลอยตัว ประกอบด้วยยาเม็ดแกนที่มีตัวยาสำคัญอยู่ภายในเคลือบด้วยชั้นเคลือบป้องกัน (hydroxypropyl methylcellulose) ชั้นสารฟองฟู่ (sodium bicarbonate) และเมมเบรนกักเก็บแก๊สตามลำดับ ขณะที่ยาเม็ดพัลสะไทล์ประกอบด้วยยา เม็ดแกนที่มีตัวยาสำคัญอยู่ภายในเคลือบด้วยชั้นเคลือบสองชั้นของชั้นเคลือบพองตัวได้ sodium) และชั้นเคลือบแตกได้ สำหรับยาเม็ดลอยตัวมีการศึกษาผลของตัวแปรในตำรับต่อความสามารถในการ ลอยตัวและการปลดปล่อยตัวยา ยาเม็ดลอยตัวที่ใช้เม็ดแกนที่เตรียมโดยการตอกตรงมี time to float สั้นกว่าและ การปลดปล่อยตัวยาเร็วกว่ายาเม็ดลอยตัวที่ใช้เม็ดแกนเตรียมโดยการทำแกรนูลเปียก การเพิ่มปริมาณสารฟองฟู่ ไม่มีผลต่อ time to float แต่เพิ่มการปลดปล่อยตัวยาจากยาเม็ดลอยตัว ขณะที่การเพิ่มระดับชั้นเคลือบกักเก็บ แก๊สเพิ่ม time to float และทำให้การปลดปล่อยตัวยาซ้าลงเล็กน้อย การศึกษานี้ได้ยาเม็ดลอยตัวที่มีความสามารถ ในการลอยตัวที่ดีและปลดปล่อยตัวยาซ้า ๆ ระบบนี้มีแนวโน้มที่จะนำไปใช้สำหรับระบบนำส่งยาคงค้างในกระเพาะ อาหารเป็นระยะเวลานานได้ สำหรับยาเม็ดควบคุมเวลาการปลดปล่อยตัวยาแบบพัลสะไทล์ มีการศึกษาผลของ ระดับชั้นเคลือบแตกได้และตัวกลางต่อ lag time และการปลดปล่อยตัวยา การเพิ่มระดับชั้นเคลือบแตกได้ทำให้ การดูดน้ำช้าลงและทำให้ lag time ของยาเม็ดพัลสะไทล์ยาวนานขึ้น lag time ของยาเม็ดพัลสะไทล์ในกรด 0.1 N HCl ยาวกว่าใน pH 6.8 phosphate buffer เล็กน้อยเนื่องจาก superdisintegrant มีความดันจากการพองตัวน้อย กว่าในตัวกลางที่เป็นกรด การศึกษานี้ได้พัฒนายาเม็ดพัลสะไทล์ที่มีการปลดปล่อยตัวยาได้อย่างรวดเร็วหลังจาก lag time ที่กำหนด ผลการศึกษานี้บ่งบอกว่าระบบนี้มีศักยภาพในการปลดปล่อยยาแบบพัลสะไทล์สำหรับยาที่ ต้องการให้ออกฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาในเวลาที่ต้องการ

Project Code

: MRG5080162

Project Title

: Physical properties of polymeric films and development of floating tablets or time-

controlled pulsatile release tablets

Investigator

: Assoc.Prof.Dr.Srisagul Sungthongjeen¹

Faculty of Pharmaceutical Sciences, Naresuan University

Assoc.Prof.Dr.Satit Puttipipatkhachorn² Faculty of Pharmacy, Mahidol University

E-mail Address

: 1sungts2000@yahoo.com, 2pyspt@mahidol.ac.th

Project Period

: 2 years (July 2, 2007 - July 1, 2009)

The floating tablet and the time-controlled pulsatile release tablet were developed in this study. The mechanical properties of acrylic polymers (Eudragit® RL 30D, RS 30D, NE 30D) and ethylcellulose were characterized by the puncture test in order to screen a suitable polymeric film for each system. The polymer coating with a high flexibility and high water permeability (Eudragit RL 30D) was selected as a gas-entrapped membrane for the floating tablet in order to initiate effervescent reaction and floating process rapidly. Ethylcellulose was selected as a rupturable coating for the time-controlled pulsatile release tablet according to its mechanically weak and low flexibility. These properties help the pulsatile tablet to obtain complete rupture after a certain lag time. The floating tablet consisted of a drugcontaining core tablet coated with a protective layer (hydroxypropyl methylcellulose), an effervescent layer (sodium bicarbonate) and a gas-entrapped membrane, respectively, while the pulsatile tablet consisted of a drug-containing core tablet coated with two layers of a swelling (croscarmellose sodium) and a rupturable coatings. For the floating tablet, the effect of formulation variables on floating abilities and drug release was investigated. The floating tablet using direct-compressed core had shorter time to float and faster drug release than that using wet-granulated core. The increased amount of an effervescent agent did not affect time to float but increased the drug release from the floating tablet while increasing coating-level of a gas-entrapped membrane increased time to float and slightly retarded drug release. The floating tablet with good floating abilities and sustained drug release was achieved in this study. This system seems to be a promising gastroretentive drug delivery system. For the timecontrolled pulsatile release tablet, the effect of rupturable coating level and dissolution media on lag time and drug release was investigated. Increasing rupturable coating level retarded water uptake and thus prolonged lag time of the pulsatile tablet. The slightly longer lag time of pulsatile tablet was observed in 0.1 N HCl than in pH 6.8 phosphate buffer due to the lower swelling pressure of the superdisintegrant in acidic medium. Rapid release after the predetermined lag time was obtained in the pulsatile release tablets developed in this study. The results indicated that this system has the potential to produce the desired pulsatile release for various drugs which address the chronopharmacological needs of certain diseases.